

Lovudkastets øvrige Paragraffer, hvortil der ikke var stillet Ændringsforslag, vedtoges uden Afstemning.

Lovudkastets Dvergang til tredje Behandling blev derpaa sat under Afstemning og vedtaget eenstemmig med 70 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gik man derefter til anden Behandling af Udcast til Lov om Lønninger for de ved Kongerigets Archivvæsen ansatte Embedsmænd (Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 831, 1ste Behandling i Tidenden Sp. 449 ff., den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B Sp. 27—28).

Til denne Behandling var stillet følgende

Forslag af Barfod:

Til Slutningen af § 1 føies:

„For den nuværende Fuldmægtig (Registrator) i Justitsministeriets Archiv vedbliver Lønnens Stigning med 50 Rd. aarlig, til han har naaet en aarlig Løn af 1200 Rd.“

Lovudkastets samtlige Paragraffer tilligemed Ændringsforslaget fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren (S. A. Hansen): Da Udvalget har indstillet, at Lovudkastet vedtages uforandret, kan der for Dieblisset ikke for mig være Anledning til at tage Ordet.

Barfod: Ifølge de Udtalelser, jeg lod falde ved denne Sags første Behandling, kunde man maaskee have ventet, at jeg enten til Udvalget eller her i Thinget skulde have mødt med et Forslag til en heel ny Ordning af Archivvæsenet. Da jeg imidlertid under 1ste Behandling fandt,

hvad der aldeles ikke forundrede mig, at den ærede Indenrigsminister stod stift imod mine Ansættelser; og da jeg troede at mærke, at der ogsaa i dette Thing var en større Stemning for hans Forslag end det, jeg havde tænkt at komme med, besluttede jeg mig til at lade det komme an paa, hvorvidt der i Udvalget maatte være Flere eller Færre eller maaskee blot en Enkelt, der kunde ønske at tage Hensyn til mine Ytringer om Forslaget. Da dette ikke var Tilfældet, holdt jeg det tilbage og blev staaende ved at stille det lille Forslag, som her foreligger. Jeg omtalte dette Forslag under 1ste Behandling, men dengang var den ærede Justitsminister ikke tilstede og kunde altsaa ikke oplyse, hvorvidt den Formening, som fra flere Sider var bibragt mig, virkelig var rigtig, nemlig at den Embedsmand, som Forslaget angaaer, havde et vist Billighedskrav paa en saadan Stigning i Løn, som mit Forslag gaaer ud paa. Derimod var den ærede Indenrigsminister tilstede, og httrede han dengang, at der virkelig var Afkilligt, som talte for, at den omhandlede Mand blev stillet paa samme Fod som Fuldmægtigene i Revisions- og Brandcontoirerne. Inden jeg gaaer videre, maa det maaskee være mig tilladt blot med to Ord at bemærke, at det vil være mange af de Herrer bekendt, at jeg selv er Fuldmægtig i et Archiv. Det kunde maaskee, skjøndt jeg haaber, at det ikke skal være Tilfældet, antages, selv om det blot var af en Enkelt, at det Forslag, jeg her har stillet, da det angaaer en Fuldmægtig i Archivet, angaaer mig selv, men det er ingenlunde Tilfældet; det angaaer en ganske anden, mig temmelig fremmed Mand; men det Æneste, der har bragt mig til at stille Forslaget, er det, at der fra flere Sider er sagt mig, at der i den Forestilling fra det daværende danske Cancelli, hvorved Justitsministeriets Archiv i 1847 blev oprettet, blev udtalt, at det af forskjellige Grunde, som jeg ikke skal opholde de Herrer her med at opregne, vilde være rimeligt, hvis Justitsministeriets Archivpersonale blev sat paa samme Fod som Personalet i Revisionen og Brandcontoirerne. Jeg siger, at dette er mig fra flere Sider berettet, thi selve Forestillingen med den deraf afhængige Resolution har jeg ikke kunnet komme i Besiddelse af. Det er fremdeles sagt mig,